

Győri Ítéltábla
Pf.II.20.148/2013/4.

A Győri Ítéltábla a Neiger és Társa Ügyvédi Iroda képviselt felperesnek a Szabó Ügyvédi Iroda által képviselt I.r. és a jogtanácsos által képviselt II.r. alperes ellen ügyleti kamat megfizetése iránt indított perében a Tatabányai Törvényszék 2013. április 17. napján kelt 4.P.21.222/2012/23. szám alatti ítéletével szemben az I.r. alperes által 24. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán megtartott tárgyalás alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az ítéltábla az elsőfokú ítélet fellebbezett részét helybenhagyja.

Kötelezi az I.r. alperest, hogy 15 nap alatt fizessen a felperesnek 635.000. (Hatszázharmincötezer) Ft másodfokú perköltséget.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

Az eladó felperes és a vevő alperes között 2009. február 27. napján jött létre adásvételi szerződés az **település 1-i ...1** hrsz-ú társasházi (mélygarázs) ingatlanra 1.400.000.000.Ft + áfa (1.680.000.000.Ft) vételárért. A szerződés szerint a vevő a vételárat öt egyenlő részletben fizethette meg; az első részlet a szerződés aláírásától számított 5 banki napon belül, míg a további négy részlet a 2009 - 2012. év közötti négy éven át, minden év szeptember 30. napjáig volt esedékes. A részletekben teljesítendő vételárhátralék után az alperes a szerződés szerint ügyleti kamatot, fizetési késedelme esetén pedig késedelmi kamatot volt köteles teljesíteni. A vételár első részletét az I.r. alperes a szerződés aláírását követően a felperesnek megfizette, a 2009. szeptember 30. napján esedékes második részletet, 336.000.000.Ft-ot - kis késedelemmel - szintén megfizette. Az I.r. alperessel szemben a megyei bíróság *2010. november 25.* napján adósságrendezési eljárás megindítását rendelte el, az eljárás megindításának közzétételére a Céglközönyben 2010. november 25. napján került sor. A felperes az adósságrendezési eljárásban a 2010. szeptember 30-án, 2011. szeptember 30-án és 2012. szeptember 30-án esedékes 3., 4., 5. vételárrész szerinti 1.008.000.000.Ft tőke -, a 2009. december 31. napjáig számított 61.496.219.Ft ügyleti kamat -, a 2010. december 21. napjáig számított 9.221.871.Ft késedelmi kamat -, a 2010. szeptember 30. napjáig lejárt 99.372.000.Ft ügyleti kamat - és a 2010. október 1. napjától 2010. december 21. napjáig lejárt 15.428.495.Ft késedelmi kamatkövetelést jelentett be a pénzügyi gondnoknak.. Az

adósságrendezési eljárás során a hitelezők, valamint a helyi önkormányzat I.r. alperes egyezsége kötöttek, a megyei bíróság a 2011.július 29. napján kelt végzésével az adósságrendezési eljárást befejezetté nyilvánította, annak közzétételére a Céglőnyben 2011. november 24. napján került sor. Az adósságrendezési egyezségben az I.r. alperes a felperes hitelezői igénye négy év alatti, négy egyező részletű kielégítését vállalta, minden év szeptember 30. napjáig. Ez alapján az I.r. alperes 2011. október 13-án és 2012. szeptember 25-én 292.217.055.Ft - 292.217.055.Ft-ot fizetett ki, mely törlesztő részletekből 252.000.000. - 252.000.000. Ft volt a tőketörlesztés összege.

A felperes módosított keresetében egyrészt az I.r. alperes 1.008.000.000.Ft vételártartozása után 2010. október 1. és 2011. szeptember 30. napja közötti időszakban lejárt ügyleti kamata, 77.764.960.Ft, valamint annak a 2010. október 1. napjától a kifizetés napjáig járó késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni az I.r. alperest. Másrészt a 2011. október 1. napjától a 2011. október 13. napjáig lejárt 2.959.320.Ft ügyleti kamat és annak a 2011. október 14. napjától járó késedelmi kamata, harmadrészt a 2011. október 14. napjától a 2012. szeptember 25. napjáig lejárt 59.414.040.Ft ügyleti kamat és annak a 2012. szeptember 26. napjától járó késedelmi kamata míg negyedrészt a 2012. szeptember 26. napjától a 2012. szeptember 30. napjáig lejárt 569.100.Ft ügyleti kamat, valamint annak a 2012. október 1. napjától a kifizetés napjáig járó késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni az I.r. alperest. Keresetében azzal érvelt, hogy a helyi önkormányzatok adósságrendezési eljárásáról szóló 1996. évi XXV. törvény (a továbbiakban: Har.tv.) 11.§ (1) bekezdése szerint a peresített ügyleti kamatkövetelés amiatt nem járt le az adósságrendezési eljárás megindításának időpontjában, mert azt a hitelező a pénzügyi gondnoknak nem jelentette be. A Har.tv.11.§ (4) bekezdés b/ pontjában foglalt időbeli korlátozás a per útján történő igényérvényesítésre nem terjed ki. Késedelmi kamatot amiatt igényelhet, mert a Har.tv.11.§ (5) bekezdésében meghatározott tilalom csak a 11.§ (4) bekezdés b/ pontja szerinti követelésekre vonatkozik.

Az I.r. alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Védekezése szerint a Har.tv.11.§ (1) bekezdése alapján a főkövetelés sorsát osztó ügyleti kamatkövetelés a tőkekövetelésre vonatkozó hitelezői igény bejelentésével lejárt. Érvéle szerint az adósságrendezési egyezség tartalma módosította a felperes, valamint az I.r. alperes közötti adásvételi szerződés feltételeit. A felperes csak az adósságrendezési egyezség kikötései szerint juthat a követeléséhez. Elfogadhatatlan, hogy az adósságrendezési eljárásban hitelezői igényként bejelentett tőke- és ügyleti kamatkövetelést az adósságrendezési egyezség feltételei - míg a be nem jelentett ügyleti kamatkövetelést az adásvételi szerződés szabályai szerint kell teljesíteni. A be nem jelentett ügyleti kamatkövetelésre a felperes vállalta annak kockázatát, hogy annak érvényesíthetősége megszűnik, az adósságrendezési egyezség erre a követelésre nem terjed ki.

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel részben támadott *ítéletével* az I.r. alperest kötelezte a 2010. október 1. és 2011. szeptember 30. napja között lejárt 76.809.600.Ft ügyleti kamat, annak a 2010. október 1. napjától a 2010. november 25. napjáig lejárt 618.685.Ft késedelmi kamata, valamint a 2011. október 1. napjától 2011. október 13. napjáig lejárt 2.918.781.Ft -, a 2011. október 14. napjától a 2012. szeptember 25. napjáig lejárt 58.431.758.Ft - és a 2012. szeptember 26. napjától a 2012. szeptember 30. napjáig lejárt 561.304.Ft ügyleti kamat és a

felperes perköltsége megfizetésére, ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Ítéletében kimondta, hogy az I.r. alperessel szemben ezen követelések behajtása iránt 2013. november 25. napjáig nincs helye beszédési megbízás benyújtásának, illetve végrehajtási eljárás kezdeményezésének. (A 2013. április 17. napján kelt 4.P.21.222/2012/23. szám) Határozata indokolásában úgy foglalt állást, hogy a Har.tv.11.§ (1), (2), (4) bekezdései lehetővé teszik az adósságrendezési eljárásban be nem jelentett hitelezői követelés peres eljárás útján történő utólagos érvényesítését. Rámutatott, hogy önmagában az, hogy a tőkekövetelés az adósságrendezési bejelentés folytán lejárttá vált még nem változtat azon a szerződési kikötésen, hogy a vételárrészletek megfizetéséig az I.r. alperesnek ügyleti kamat fizetési kötelezettsége van. A perben pedig a felperes igazolta, hogy az I.r. alperessel szemben az ügyleti kamat követelését csak 2010. szeptember 30-ig lejárt ügyleti kamatot illetően jelentette be a pénzügyi gondnoknak, míg az utolsó három vételárrészlet (1.008.000.000.Ft) utáni ügyleti kamat követelését nem. Ugyanakkor a Har.tv.11.§ (2) bekezdésének korlátozása a bejelentett hitelezői követelésekre vonatkozik, de a be nem jelentett követelésekre nem. A felperes lejárt ügyleti kamat utáni késedelmi kamat iránti keresete megítélésénél a törvényszék arra volt figyelemmel, hogy a Har.tv.11.§ (5) bekezdése alapján a be nem jelentett követelések után csak az adósságrendezés megindításának időpontjáig (a konkrét esetben: 2010. november 25. napjáig) lehet késedelmi kamatkövetelést érvényesíteni. Emiatt a felperesnek a 76.809.600.Ft ügyleti kamatkövetelése után csak a 2010. október 1. napjától 2010. november 25. napjáig terjedő időszakra állapítható meg 618.685.Ft késedelmi kamat.

Az ítélet részbeni megváltoztatása és a kereset teljes elutasítása iránt az I.r. alperes terjesztett elő *fellebbezést*. Jogorvoslati kérelme szerint az elsőfokú bíróság a perben eldöntendő jogkérdést a Har.tv. egyes rendelkezéseivel, illetve a hitelezői igények bejelentése esetében a Har.tv. analógiájaként szolgáló, a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény (Cstv.) szabályaival ellentétesen válaszolta meg. Fenntartotta, megismételte és részletezte az elsőfokú eljárásban, az ellenkérelmében már kifejtett jogi álláspontját arra nézve, hogy az adósságrendezési eljárásban be nem jelentett ügyleti kamatkövetelés is oszttja járulékos kötelezettségként a bejelentett tőkekövetelés sorsát. Amennyiben tehát a felperes nem a teljes ügyleti kamat követelését jelentette be a pénzügyi gondnoknak, ennek következményeit az I.r. alperesre nem háríthatja át és ezt a követelését az adósságrendezési eljárásból kívül jogszerűen már nem érvényesítheti. Megismételte azt is, hogy az adósságrendezési egyezség valamennyi már lejárt felperesi követelés tekintetében módosította az alperes és a felperes között létrejött adásvételi szerződés teljesítésének feltételeit. Ez vezethető le a Har.tv.23.§ (4) bekezdéséből, valamint az analógiaként alkalmazható csődegyezség (Cstv.20.§ (2) bekezdése, 44.§ (1) bekezdése) szabályaiból. Ismét kitért arra, hogy - a Har.tv.11.§ (2) bekezdése szabályával ellentétesen - a törvényszék álláspontjának elfogadása esetén eltérő szabályok vonatkoznának az adósságrendezési eljárásban bejelentett tőke mint főkövetelés, valamint az ahhoz járulékként kapcsolódó később esedékessé váló és be nem jelentett ügyleti kamat követelés érvényesíthetőségére. Az elsőfokú eljárásban előadottakat a fellebbezésben azzal egészítette ki, hogy az elsőfokú bíróság álláspontjával szemben - a Har.tv.11.§ (1) bekezdése II. mondata szerint - az adósságrendezés megindítása időpontjában az önkormányzat valamennyi kötelezettsége, így a le nem járt követeléssel rendelkező hitelezők felé fennálló kötelezettségek is lejárttá váltak. A felperes által bejelentett hitelezői igény annak pénzügyi gondnok általi nyilvántartásba

vételével rögzül, annak utólagos kiegészítésére, módosítására nincs mód. A be nem jelentett hitelezői igényekre jogvesztés következik be. A kereset valójában a korábban hiányosan megtett hitelezői igénybejelentés módosítását, kiegészítését célozza. Ez pedig az adósságrendezési eljáráshoz nyilvánvaló hasonlóságokat mutató csőd-, illetve felszámolási eljárásban is kizárt.

A felperes *fellebbezési ellenkérelmében* az elsőfokú ítélet fellebbezett része helybenhagyását és az I.r. alperes másodfokú perköltségben marasztalását kérte. Hivatkozott az ítéletábra korábbi ügyben hozott másik határozatára (Pkf.IV.26.311/2011/2. szám), mely kitért arra, hogy a Cstv. nem tekinthető az adósságrendezési eljárás háttérszabályának. A fellebbezésben foglaltakkal szemben a felperes tudatosan járt el akkor, amikor az adósságrendezési eljárásban a 2010. szeptember 30. napjáig lejárt ügyleti kamat- és a 2010. december 21. napjáig számított késedelmi kamatkövetelést jelentette be. Az I.r. alperes érvelésével szemben a Har.tv. nem tette kötelezővé valamennyi hitelezői követelés bejelentését az adósságrendezési eljárás kezdő időpontjában. Fellebbezési ellenkérelmét a fellebbezési tárgyaláson azzal egészítette ki, hogy a felperesnek a II.r. alperes pénzügyi intézménnyel szemben a perben már semmilyen követelése nincs, a felperes csődeljárásában kötött csődegyezség szerinti kötelezettségének - a Pf.4/F/1. szám alatt benyújtott igazolás szerint is - eleget tett.

Az ítéletábra az elsőfokú ítéletet a fellebbezési kérelem és a fellebbezési ellenkérelem korlátai között bírálta felül (Pp.253.§ (3) bekezdés) és megállapította, hogy a fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a maradéktalanul helyesen megállapított tényállásból helyes jogkövetkeztetésre jutva adott helyt túlnyomórészt a keresetnek. Az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítélete indokaival egyetértett, azokat részletesen megismételni nem kívánja, így azokra csak utal. (Pp.254.§ (3) bekezdés)

Az ítéletábra a fellebbezésben foglaltakra kiemeli, hogy az alperesi jogorvoslati állásponttal szemben a perbeli adósságrendezési eljárásban be nem jelentett felperesi ügyleti- és késedelmi kamatkövetelések jogvesztése nem következett be, mivel ezek a követelések az adósságrendezés megindításának időpontjában nem váltak lejárttá. A Har.tv. 2.§ c/ pontja II. fordulata hitelező-fogalmából valamint a 11.§ (1) bekezdés II. mondatából következően kétségtelen, hogy az adósságrendezési eljárásról szóló törvény csak a hitelező által a pénzügyi gondnoknak bejelentett - egyébként le nem járt - követelésekhez fűzi az esedékessé válás következményét.

A helyi önkormányzat adósságrendezési eljárásában be nem jelentett hitelezői követelések időkorláttal, az adósságrendezési eljárás jogerős befejezését követő két év eltelte után érvényesíthetők beszédési megbízás benyújtása, végrehajtási és adósságrendezési eljárás kezdeményezése útján. (Har.tv. 11.§ (4) bekezdés b/ pont) A be nem jelentett hitelezői követelésekre vonatkozó jogvesztés hiányát és azok időkorlát közbenjöttével történő érvényesíthetőségét alátámasztja a Har.tv. 11.§-ához fűzött miniszteri indoklás is. Ugyanakkor a 11.§ (4) bekezdés b/ pontja kiterjesztően nem értelmezhető, mert a törvény az

adósságrendezési eljárásba be nem jelentett hitelezői követelések időkorláttal érvényesítését csak azonnali beszedési megbízás benyújtása, végrehajtás és adósságrendezési eljárás kezdeményezése esetén írja elő. A hitelező kötelmi jogi követelése pedig nem csak a Har.tv. 11.§ (4) bekezdés b/ pontjában meghatározott módokon, hanem pl. peren kívüli fizetési felszólítással, fizetési meghagyás kibocsátása iránti kérelemmel és keresetlevél benyújtásával is érvényesíthető. Ezért az ítélet tábla nem értett egyet az EBH 1999/129. szám alatt közzétett eseti döntésben foglaltakkal, tehát a hitelező felperes az adósságrendezési eljárásban be nem jelentett ügyleti kamat - és késedelmi kamat követelését az adósságrendezési eljárás megindításától számított két éven belül polgári per útján érvényesíthette. A 11.§ (4) bekezdés b/ pontja csak a tényleges behajtást (és az adósságrendezési eljárásban történő érvényesítést) korlátozza, így a hitelezői követelésre a per lefolytatható, a marasztaló ítéletben mindössze azt kell kimondani, hogy végrehajtásnak csak a törvényi, két éves határidő eltelte után van helye. (Így foglalt állást a Győri Ítélet tábla a fizetése képtelenségi eljárásokban köthető egyezség néhány kérdéséről szóló 1/2012. (XI.23.) Kollégiumi véleménye III/c. pontjában is.)

A másodfokú bíróság a fellebbezéssel szemben a felperes fellebbezési ellenkérelmében kifejtettekkel értett egyet abban a kérdésben is, hogy a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény (Cstv.) csődeljárásra vonatkozó szabályai nem minősülnek az adósságrendezési eljárás háttérszabályainak. A fent már kifejtettek szerint a Har.tv. ugyanis kifejezett rendelkezéseket tartalmaz a be nem jelentett hitelezői követelések esedékességére és azok érvényesíthetőségére. A speciális szabályok miatt így mögöttes joganyagot keresni és vizsgálni nem szükséges.

Ezekre figyelemmel az ítélet tábla az elsőfokú bíróság fellebbezett részét helyben hagyta.

A fellebbezés eredményre nem vezetett, ezért a Pp.78.§ (1) bekezdése alapján az I.r. alperes viselni köteles a felperes másodfokú eljárásban felmerült, ügyvédi munkadíjból álló perköltségét. Ennek összegét az ítélet tábla a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3.§ (2), (5)-(6) bekezdései alapján az áfával növelt 635.000.Ft-ban határozta meg.

G y ő r , 2013. december 11.

Dr. Szalai György sk. a
tanács elnöke

Dr. Ferenczy Tamás sk.
előadó bíró

Dr. Bajnok István sk. bíró

A kiadmány hitelével
kiadó: